

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1916.

Treść: (M 330. i 331.) 330. Rozporządzenie w sprawie uregulowania obrotu dzikimi kasztanami, żołędziami i bukwią (buczyną). — 331. Rozporządzenie w sprawie uregulowania obrotu skórą na klej.

330.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 28. września 1916

w sprawie uregulowania obrotu dzikimi kasztanami, żołędziami i bukwią (buczyną).

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych wojną, jak następuje:

§ 1.

Postanowienia tego rozporządzenia odnoszą się:

1. do dzikich kasztanów,
2. do żołędzi i bukwii (buczyny).

§ 2.

Ten, kto posiada drzewa dzikich kasztanów, ma zbierać ich owoce.

Jeżeli posiadacz nie może sam dokonać zbioru dzikich kasztanów, albo zarządzić jego dokonania, to ma natychmiast po dojrzeniu owoców donieść o tem urzędowi gminnemu tej miejscowości,

w której znajdują się drzewa dzikich kasztanów, i dozwolić, aby zbioru dokonały osoby, wyznaczone do tego przez naczelnika gminy.

§ 3.

Naczelnik gminy czuwa nad należytem dokonaniem zbioru dzikich kasztanów, a jeżeli zbioru tego nie uskuteczni posiadacz drzew, winien pozostawić wykonanie zbioru tym osobom, które się dobrowolnie zgłoszą, alboważ powierzyć pewnym osobom dokonanie zbioru na rzecz gminy.

§ 4.

Jeżeli zbioru dzikich kasztanów dokonano po myśli § 3., to zebrane owoce winien ten, kto zbioru dokonał, względnie gmina, ofiarować w celu kupna Centrali dla środków pastewnych w Wiedniu.

Oferta ta ma być uskutecznioną co do owoców, już zebranych w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, do dnia 5. października 1916, a co do później zbieranych owoców każdym razem w ciągu dni 5 po upływie każdego miesiąca.

Zapłatę za dzikie kasztany uskuteczni Centrala dla środków pastewnych po oznaczonej w § 8. cenie do rąk tych osób albo tej gminy, która ofertę sprzedaży uczyniła. Z tej zapłaty należą się trzy czwarte temu, kto zbioru dokonał a jedna czwarta posiadaczowi drzew dzikich kasztanów.

§ 5.

Kto dzikie kasztany, żołędzie, albo bukiw (buczynę) pochodzenia tutejszego w ilości przynajmniej 100 kg posiada albo przechowuje, ma o tych zapasach donieść Centrali dla środków pastewnych oddzielnie według ich gatunków, wymieniając właścicieli, oraz ofiarować Centrali ich kupno. Doniesienie to ma być uskutecznione co do zapasów, istniejących już w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, względnie co do ilości później zebranych, w terminach ustanowionych w § 4., ust. 2.

Od tego obowiązku są wolne te osoby, które wymienionych w pierwszym ustępie produktów potrzebują we własnym gospodarstwie dla celów karmy; w razie zamierzonego pozbycia pozostaje jednak w mocy także dla tych osób obowiązek doniesienia i ofertowania.

§ 6.

Centrala dla środków pastewnych winna do ostatniego dnia miesiąca, następującego po dniu zgłoszenia, oświadczyć, które ilości, ściśle oznaczone, obejmuje. Ilościami, przez nią nie objętymi, może właściciel swobodnie rozporządzać. To samo obowiązuje, jeżeli Centrala dla środków pastewnych nie złoży oświadczenia w ciągu tego czasokresu.

§ 7.

Wszystkie ilości, zakupione po myśli § 6. przez Centralę dla środków pastewnych, musi ta ostatnia odebrać w ciągu sześciu tygodni po oświadczeniu przyjęcia ich i w tym samym czasie zapłacić za nie gotówką.

Aż do odstawienia są obowiązani posiadacze, względnie przechowcy zakupionych produktów przechowywać je bez kosztów i starannie się z nimi obchodzić i utrzymywać je.

§ 8.

Centrala dla środków pastewnych ma zapłacić sprzedawcom za odebrane przez się produkty wymienionego w § 1. rodzaju stosowne ceny, jednak conajwyżej ceny następujące:

- za dzikie kasztany 20 K,
- za żołędzie 35 K,
- za bukiw (buczynę) 85 K.

Ceny te rozumie się za 100 kg netto za gotówkę ze wszystkich austriackich stacji kolei żelaznych albo okrętowych, za towar dojrzały, suchy, zdrowy, bez ziemi, liści albo obcych domieszek, bez worka, i ceny te mieszczą w sobie koszt załadowania.

Jeżeli co do wysokości ceny nie przyjdzie do skutku porozumienie między Centralą dla środków pastewnych a sprzedawcą, natenczas oznaczy cenę w ramach ustanowionych cen odbioru za przybraniem stron ten sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców. W takim przypadku zapłaci Centrala dla środków pastewnych przy odbiorze gotówką na razie tę cenę kupna, którą sama ofiarowała. Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zacząć rekuresem w ciągu dni 8. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny. O ile kosztła postępowania ma zwrócić jedna ze stron, lub o ile należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania. Obowiązku dostawy nie odracza postępowanie sądowe.

§ 9.

Czynności prawne, odnoszące się do dzikich kasztanów, żołędzi i bukiw (buczyny) tutejszego pochodzenia, w ilości przynajmniej 100 kg, są nieważne. Odnosi się to także do takich czynności prawnych, które zawarto przed ogłoszeniem tego rozporządzenia, ale ich jeszcze nie wypełniono. Roszczenia odszkodowawcze z powodu niedopełnienia, które zaistniały już przed wejściem w życie tego rozporządzenia, pozostają nietkniętymi.

Postanowienia pierwszego ustępu nie mają zastosowania do czynności prawnych, zawartych z Centralą dla środków pastewnych, albo do czynności prawnych, odnoszących się do tych ilości oznaczonych w pierwszym ustępie owoców, którymi właściciel może w myśl § 6. swobodnie rozporządzać.

§ 10.

Przesyłki oznaczonych w § 1. produktów wolno przyjmować do przewozu kolejom albo przedsiębiorstwom żeglugi parowej tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozu dołączone jest do każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez Centralę dla środków pastewnych według przepisane go w dodatku formularza.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, dla przesyłek z zagranicy cłowej, Węgier, jakoteż z Bośni i Hercegowiny, nie są potrzebne tego rodzaju poświadczenia przewozowe.

Postanowienia niniejsze nie dotyczą przesyłek, które w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia już były dostawione zakładowi przewozowemu.

§ 11.

Artykuły wymienionego w § 1. rodzaju w ilości przynajmniej 100 *kg*, wprowadzone z krajów korony węgierskiej, z Bośni i Hercegowiny albo z zagranicy cłowej, mają ofiarować Centrali dla środków pastewnych, wymieniając żądaną cenę, te osoby, które importu towaru dokonały.

Oferty muszą być wniesione co do towarów, sprowadzonych przed wejściem w życie tego rozporządzenia, najdalej do dnia 5. października 1916, a co do później sprowadzonych towarów najpóźniej w ciągu dni 3 po nadejściu towaru do Austrii.

Oferenci są związani swoją ofertą przez dni 14 z tym skutkiem, że towaru stanowiącego przedmiot oferty, nie wolno w tym czasie gdzieindziej pozbyć. Czynności prawne, wykraczające przeciw temu zakazowi, są nieważne.

Cena za towary, objęte przez Centralę dla środków pastewnych, będzie oznaczona według swobodnego porozumienia. Jeżeli porozumienie co do wysokości ceny nie przyjdzie do skutku, to mają zastosowanie postanowienia § 8., ustęp 3.

§ 12.

Jeżeli posiadacz oznaczonych w § 1. produktów zaniecha oferty, przepisanej w §§ 4., 5. i 11., albo jeżeli wzbrania się odstawić żądane przez Centralę dla środków pastewnych zapasy, w takim razie niezależnie od następstw karnych, przewidzianych w § 14., ma władza polityczna pierwszej instancji, w której okręgu znajdują się zapasy, orzec o obowiązku oddania i w razie potrzeby zarządzić przymusowy odbiór. Orzeczenie to jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

§ 13.

W razie przymusowego odbioru zapasów, należy potrącić 10 procent z cen, ustanowionych po myśli § 8.

Jeżeli nie jest znany właściciel, lub nie jest znane miejsce jego pobytu, albo jeżeli cena ma służyć do zaspokojenia roszczeń osób trzecich, wynikających z praw rzeczowych, w takim razie należy kwotę złożyć w sądzie. Przymusowo wywłaszczone zapasy winien ich ostatni posiadacz bezpłatnie przechowywać i utrzymywać aż do ich odtransportowania.

§ 14.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych w niem obowiązków będą karały władze polityczne I. instancji grzywną do 5000 K, albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, można ponadto, o ile zachodzą wymogi § 133., lit. b, ustęp 1., lit. a, ordynacji przemysłowej, wypowiedzieć także odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 15.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wtr. Forster wtr.
Zenker wtr. Spitzmüller wtr.
Handel wtr.

Poświadczenie przewozowe.

Imię i nazwisko wysyłającego

w (miejscowość) ma prawo przewieźć,

..... *kg* (rodzaj towaru)

w czasie od do 191...

z (nazwa stacji wysyłającej)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją lub okrętem) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....

Wiedeń, dnia

L. S.

Podpis Centrali dla środków pastewnych.

Poświadczenie to należy trwale dołączyć do dokumentu przewozu.
Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć na dokumencie przewozu.
Poświadczenie ma ściągnąć stacja przeznaczenia.

331.**Rozporządzenie Ministra rolnictwa
w porozumieniu z interesowanymi
Ministrami z dnia 28. września
1916**

w sprawie uregulowania obrotu skórą na klej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Przepisom tego rozporządzenia podlega skóra na klej, to jest wszystkie odpadki, jakie powstają przy przerabianiu skór surowych, wyjąwszy włosy, kopyta i rogi.

Skórę na klej wolno wprowadzać w obrót i przerabiać tylko w miarę postanowień tego rozporządzenia.

§ 2.

Kto przechowuje skórę na klej w stanie suchym, mokrym, solonym albo spopielonym, ma o istniejących zapasach donieść Centrali dla środków pastewnych oddzielnie według gatunków i właścicieli, wymieniając tych ostatnich, oraz miejsce złożenia, i ma je ofiarować tej Centrali do zakupienia.

Doniesienia takie należy skutecznie co do zapasów, już istniejących w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, do dnia 5. października 1916, a co do ilości później przypadających albo sprowadzonych do krajów austriackich, każdym razem w ciągu 5 dni po upływie każdego miesiąca.

§ 3.

Centrala dla środków pastewnych jest obowiązana odebrać zgłoszoną skórę na klej, o ile jest ona w stanie, nadającym się do dalszego przerabiania. Odbiór i zapłata muszą być dokonane w ciągu 6 tygodni po ustanowieniu ceny odbioru. Aż do odstawienia są posiadacze, względnie przechowcy skóry na klej obowiązani przechowywać ją bez kosztów, starannie się z nią obchodzić i utrzymywać ją.

§ 4.

Centrala dla środków pastewnych ma płacić sprzedawcy za odebraną przez nią skórę na klej stosowne ceny, najwyżej jednak ceny następujące:

Za strzyżoną ręcznie mokrą skórę na klej w stanie osuszonym z wody, a to

za cielecą skórę na klej	8.00 K
„ wołową skórę na klej	7.00 „
„ wołową skórę łupaną na klej	9.00 „
„ za głowy wołowe i odcinki bez włosów	8.50 „
„ za głowy wołowe z włosami	7.50 „
„ końską skórę na klej	4.50 „
„ końską skórę na klej z tarcz	5.20 „
„ owczą skórę na klej z oskrobinami	2.80 „
„ owczą skórę na klej, głowy i odcinki	5.00 „
„ kozią skórę na klej, głowy i odcinki	8.40 „
„ kipsową skórę na klej	4.70 „

Cenę za maszynową skórę na klej należy ustanawiać odpowiednio do mniejszej wartości, nie może ona jednak przekraczać połowy cen za strzyżoną ręcznie skórę na klej.

Cena za suchą skórę na klej nie może przewyższać poczwórnej kwoty cen, podanych za mokrą skórę na klej. Jeżeli towar nie jest przynajmniej średniego rodzaju i dobroci i jeżeli nie zawiera wilgoci w stopniu, będącym w zwyczaju w handlu, to należy cenę odpowiednio zniżyć.

Ustanowienie cen za skórę na klej, którą importuje się do krajów austriackich po wejściu w życie tego rozporządzenia, pozostawia się swobodnemu układowi.

Ceny, ustanowione w ustępie 2., 3. i 4., rozumie się za 100 kg netto za gotówkę ze wszystkich austriackich stacji kolejowych i żeglugi bez worków, i mieszczą one w sobie koszt załadowania.

Jeżeli co do wysokości ceny nie przyjdzie do skutku porozumienie między Centralą dla środków pastewnych, a sprzedawcą, natenczas oznaczy tę cenę w ramach ustanowionej w poprzednich ustępach ceny odbioru za przybraniem stron ten sąd powiatowy, w którego okręgu towar się znajduje, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców. W tym razie ma Centrala dla środków pastewnych zapłacić przy odbiorze cenę, przez się ofiarowaną. Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zaczepić rekuresem do dnia 8. Od rozstrzygnięcia drugiej instancji nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny. O ile koszt postępowania ma zwrócić jedna ze stron, albo o ile należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania. Obowiązku dostawienia nie odracza postępowanie sądowe.

§ 5.

Jeżeli posiadacz, względnie przechowca skóry na klej wzbrania się odstawić zapasy, żądane przez Centralę dla środków pastewnych, w takim

razie orzeknie o obowiązku oddania władza polityczna pierwszej instancji, w której okręgu znajdują się zapasy, i zarządzi w razie potrzeby przymusowe oddanie. Orzeczenie takie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

§ 6.

W razie przymusowego odebrania zapasów należy potrącić 10 procent od ceny ustanowionej w myśl § 4.

§ 7.

Przymusowo odebrane zapasy winien ostatni ich posiadacz bezpłatnie przechowywać i utrzymywać aż do odtransportowania.

§ 8.

Przerabianie skóry na klej na inne materiały, a nie na środki pastewne, klej i żelatynę, jest zakazane.

Minister rolnictwa ustanawia w porozumieniu z Ministrem handlu wymiar najwyższy, do którego wolno skórę na klej przerabiać na karmę. Resztą rozporządzi Centrala dla środków pastewnych według wskazówek Ministra handlu.

Przy przydzielaniu skóry na klej do wyrabiania kleju i żelatyny nie wolno Centrali dla środków pastewnych pobierać dodatku do ceny odbioru.

Skórę na klej, przeznaczoną do wyrabiania karmy, należy odtłuścić. Uzyskany tłuszcz należy odstąpić T. akc. Centrali olejnej i tłuszczowej w Wiedniu.

Cena za tłuszcz zostanie zgodnie oznaczoną przez Centralę dla środków pastewnych i Centralę olejną i tłuszczową. Jeżeli takie porozumienie do skutku nie przyjdzie, to oznaczy cenę Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu.

§ 9.

Czynności prawne, sprzeciwiające się postanowieniom tego rozporządzenia, są nieważne. Odnosi się to także do tego rodzaju umów o kupno

i dostawę skóry na klej, zawartych przed wejściem w życie tego rozporządzenia, o ile ich jeszcze nie dopełniono.

Roszczenia odszkodowawcze z powodu niedopełnienia, które zaistniały przed wejściem w życie tego rozporządzenia, pozostają nietkniętymi. Samo dopełnienie jest także w tym przypadku zabronione.

§ 10.

Przesyłki skóry na klej wolno przyjmować do przewozu przedsiębiorstwom kolejowym i żeglugi parowej tylko wtedy, gdy do dokumentów przewozu dodano dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez Centralę dla środków pastewnych według dołączonego wzoru. Postanowienia te nie dotyczą przesyłek, które były już dostawione do zakładu przewozowego w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia. Dla przesyłek zarządu wojskowego oraz dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier i z Bośni i Hercegowiny, nie potrzeba takich poświadczeń przewozowych.

§ 11.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnieniu obowiązków, ustanowionych w tem rozporządzeniu, będą karaty władze polityczne I. instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podlega karze surowszej.

Jeżeli przekroczenie zostanie popełnione przy wykonywaniu przemysłu, to można ponadto zarządzić odebranie uprawnień przemysłowego, o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ordynacji przemysłowej.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenburger wtr.

Forster wtr.

Zenker wtr.

Spitzmüller wtr.

Handel wtr.

Poświadczenie przewozowe dla skóry na klej.

Imię i nazwisko wysyłającego

w ma prawo przewieźć
..... kg skóry na klej,

a to w czasie od do

z (nazwa stacji nadawczej)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją lub okrętem) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....

Wiedeń, dnia 191

L. S.

Centrala dla środków pastewnych.

Poświadczenie to należy trwale dołączyć do dokumentu przewozu.
Dołączenie poświadczenia należy zaznaczyć na dokumencie przewozowym.
Poświadczenie ma ściągnąć stacja przeznaczenia.

